

PÍSEŇ 0386

Hospodin je mé světlo a má spása

Ženeva 1551

1. Ho - spo - din je mé svět - lo a má spá - sa, ži - vo - ta
Žád - ný strach už mnou pro - to ne - o - třá - sá, ne - pří - tel
mé - ho pev - ná zá - ští - ta.
v pas - ti své se na - chy - tá. Byť moc - né voj - sko tá - hlo pro - ti mně,
v svém srd - ci dě - sit se jich ne - mu - sím. Jen o jed - no Ho -
- spo - di - na pro - sím: A - bych vždy pře - bý - val v je - ho do - mě.

2. On ve zlý den mě ve svém stánku schová,
nad nepřátele hlavu pozvednu.
S hlaholem polnic budu obětovat,
žalmy prozpěvovat Hospodinu.
Mé srdce slyší: "Hledejte tvář mou!"
proto tvou tvář již hledat pospíchám.
Svou tvář neskrývej, když k tobě volám,
ty jsi vždy býval mojí záchranou.
3. Kdyby mě matka s otcem opustili,
Hospodin mě vždy k sobě přivine.
Ukaž mi cestu, Pane Bože milý,
kež zvuile protivníků zahyne!
Proti mě stojí křiví svědkové,
já ale pevně doufám v milost tvou,
mou vírou v tebe nikdy nepohnou.
Ať je těž každé srdce rozhodné!

Tomáš Adámek